

Coses de la Sagrada Família

La imatge de Josep, Maria i Jesús i l'ase amb els pocs atuellts que tenien, ha perdurat en l'imaginari visual de la cultura cristiana

Per antonomàsia la Sagrada Família és la que s'aplega a la cova de Betlem i que configuren Sant Josep, la Verge Maria i el nen Jesús. El bou i l'ase complementen la posada en escena del naixement del fill de Deu. A la cova, però, no s'hi troba el veritable esperit de la Sagrada Família. Aquest rau, més aviat, en els anys posteriors de convivència de Jesús amb els seus pares que, segons paraules que recull la doctrina de l'Església, conviden a «emmirallar-s'hi i construir llars que siguin petites esglésies domèstiques plenes d'amor i servei». Uns anys que, en els seus inicis, es van veure trasbalsats per una sobtada fugida a Egipte, quan Herodes va ordenar exterminar els mascles menors de dos anys amb l'objectiu d'eliminar el Messies. La imatge de Josep, Maria i Jesús i l'ase amb els pocs atuellts que tenien, ha perdurat en l'imaginari visual de la cultura cristiana. Una imatge que, d'altra banda, els associa a la de molts emigrants, refugiats i sense llar. La Sagrada Família, a banda del que els explico, és també el Temple Expiatori que dissenyat per Antoni Gaudí atrau, any rere any, milers i milers de visitants a Barcelona. Un temple gestionat per una Fundació i un Patronat que, a més de la venda d'entrades, té altres fonts de finançament. Entre elles, les donacions. I entre aquestes, algunes de suculentos com herències de blocs de pisos sencers. Uns blocs que ràpidament posen a la venda sense mirar massa quin comprador hi ha al darrere. Si és un comprador que respecta els drets de les famílies que hi viuen («famílies i llars que siguin petites esglésies domèstiques») o posa en marxa totes les accions al seu abast per foragitar-les. Ells no entenen de negocis immobiliaris i aquesta tasca no els correspon, diuen. Tampoc sembla que correspongués a una fundació de l'Arquebisbat de Madrid supervisar o incidir en la sort de les desenes d'inquilins de catorze edificis obtinguts a través de donacions i que van intentar vendre ràpidament a una empresa immobiliària. Com la conferència de la Sra. Camañes, L'Església concita, també i sovint, divisió d'opinions. Des del meu agnosticisme em quedo en el bàndol del rector blanenc que en unes migrades dependències annexes a la seva parròquia aixopluga des de fa tres o quatre anys gent sense llar. Allà sí que s'hi respira l'esperit de la Sagrada Família! Ah, i del Papa Francesc! Al cel sia!

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/12/22/coses-sagrada-familia-125014430.html>